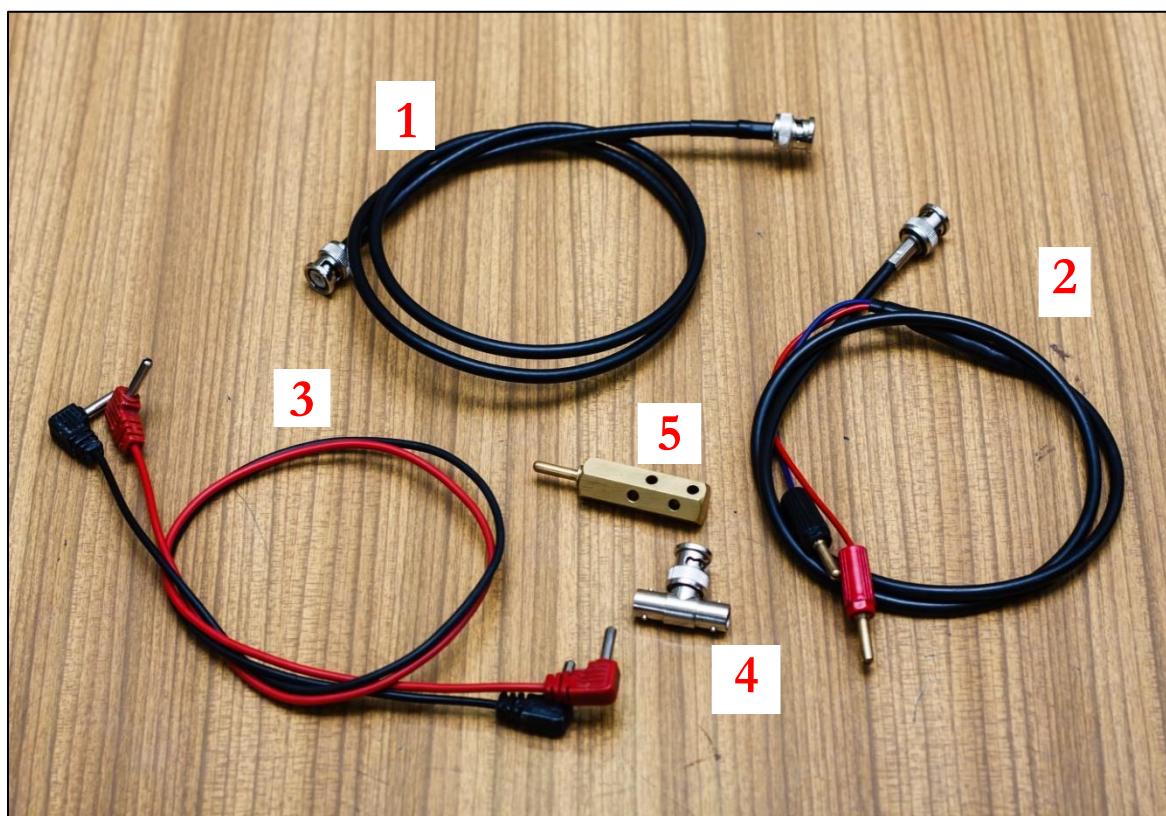

Połączenie makiet układów z przyrządami pomiarowymi dokonywane jest za pomocą następujących elementów łączeniowych:

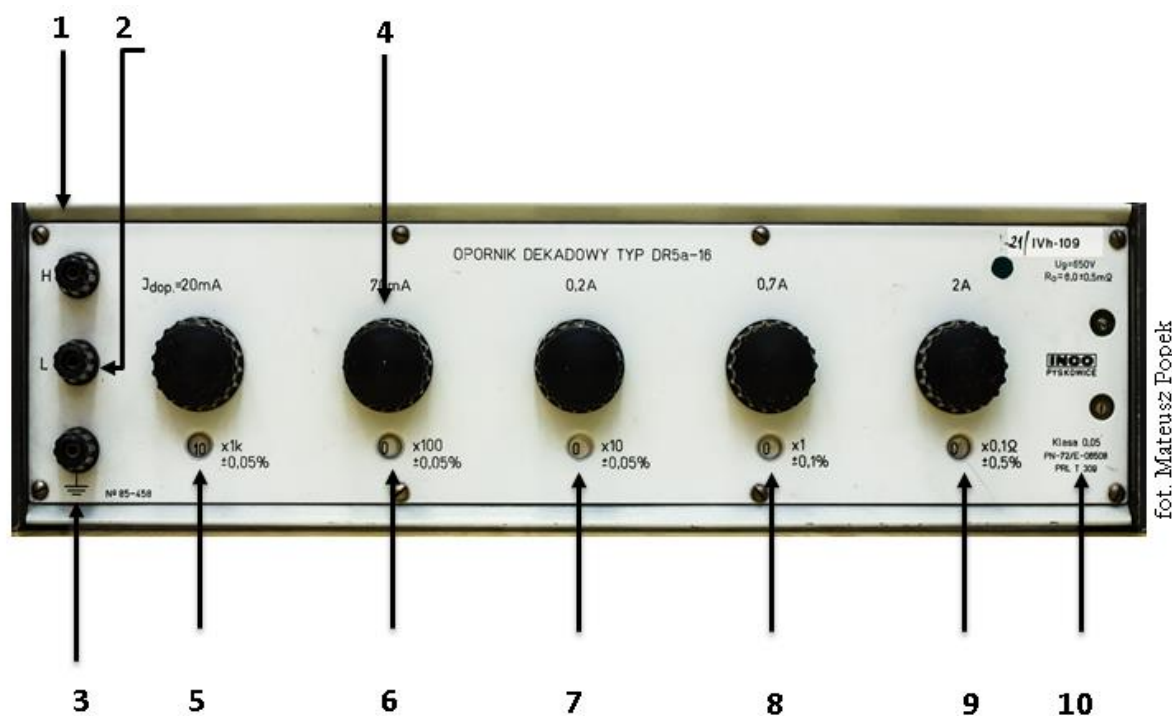
- 1) kabel koncentryczny (współosiowy) zakończony złączami typu BNC (ang. Bayonet Neill–Concelman),
- 2) kabel koncentryczny (współosiowy) zakończony złączem typu BNC (jeden koniec) oraz dwiema końcówkami typu banan (drugi koniec),
- 3) przewody połączeniowe; kolor czerwony używany jest do oznaczenia „+” w układzie, kolor czarny oznacza „-” układu,
- 4) trójnik typu BNC ze złączem męskim i dwoma złączami żeńskimi stosowany jako rozgałęźnik w układzie,
- 5) bolec łączeniowy rozszerzający możliwość połączeń w węźle układu.

fot. Mateusz Popek

Rysunek 1 Przewody łączeniowe stosowane w laboratorium. Numeracja na rysunku zgodna z numeracją w opisie umieszczonym powyżej.

Poniżej przedstawiono widok płyty czołowej opornika dekadowego stosowanego w laboratorium.

Rysunek 2 Widok płyty czołowej opornika dekadowego DR5a-16.

Opis elementów znajdujących się na płycie czołowej opornika dekadowego:

- 1) zacisk laboratoryjny dodatni (H - wyższy potencjał, +),
- 2) zacisk laboratoryjny ujemny (L - niższy potencjał, -),
- 3) zacisk laboratoryjny połączony z obudową, uziemiający ją jako ekran,
- 4) przełącznik obrotowy umożliwiający nastawienie dowolnej wartości rezystancji o wartości równej kolejnym liczbom naturalnym z zakresu 0–10,
- 5) nastawiona wartość rezystancji z zakresu 0–10000Ω ze skokiem 1000 Ω,
- 6) nastawiona wartość rezystancji z zakresu 0–1000 Ω ze skokiem 100 Ω,
- 7) nastawiona wartość rezystancji z zakresu 0–100 Ω ze skokiem 10 Ω,
- 8) nastawiona wartość rezystancji z zakresu 0–10 Ω ze skokiem 1 Ω,
- 9) nastawiona wartość rezystancji z zakresu 0–1 Ω ze skokiem 0,1 Ω,
- 10) wskaźnik klasy dokładności opornika dekadowego, wyrażony w %, równy 0,05 (tj. 0,0005).

Pomiędzy zaciskami H i L występuje rezystancja równa sumie nastaw z p. 5 do 9.